

BORRE LEESCLUB
GROEP 5 * APRIL

BRAMMERT OP KOP!

DOOR ERIK RIJNEN
MET ILLUSTRATIES VAN
LENNARD SCHUURMANS

DE DRIE FIETSENDE BEREN

Er was eens een circus, dat door het land reisde. Het was een arm en klein circus met weinig artiesten. De goochelaar trad ook op als clown en messenwerper. De mevrouw achter de kassa hielp de messenwerper, de clown en de goochelaar bij hun optredens. En de drie fietsende beren waren gewoon de drie fietsende beren.

De jongste van de drie beren heette Brammert. Brammert schaamde zich nogal voor het fietsnummer waarin hij optrad. Hij kon namelijk goed fietsen. Veel beter dan de andere beren. Jammer genoeg kreeg hij geen kans om zijn talent te tonen. Iedere voorstelling was het hetzelfde treurige liedje.

Als eerste reed Brombeer de piste in. Hij was veel te dik. Het fietsje dreigde onder zijn gewicht dubbel te vouwen. Brombeer maakte enorme sporen. Zijn wielen zakten diep weg in het zaagsel. Terwijl hij traag voortploegde, gromde Brombeer geweldig. Het klonk net alsof er een bromfiets door het circus reed. Dan had je Brillbeer. Met hem was het nog erger gesteld. Brillbeer zag slecht. Hij weigerde echter tijdens optredens een bril te dragen. Daardoor botste Brillbeer vaak tegen dingen op en dan viel hij om. Daarom zette de goochelaar zijwieltjes aan zijn fiets. Brillbeer viel daarna minder vaak om. Maar hij botste nog steeds tegen dingen op. Dat maakte hem onzeker. Soms liep Brillbeer hele stukken in plaats van dat hij fietste.

Tja, en dan was er Brammert. Hij kwam als laatste de piste in. Daar was geen lol aan. Net als hij vaart had, moest Brammert alweer afremmen voor Brombeer. De dikzak draaide als een slak zijn rondjes. Om van Brillbeer, die op de gekste momenten tegen dingen opbotste, nog maar te zwijgen. Brammert wilde zó graag eens lekker doorrijden. Simpelweg zo hard als hij kon de piste rondvliegen. Maar hij kreeg de kans niet. Niet één keer. Altijd zaten de twee andere beren in de weg. Het was om gek van te worden. Op een dag kwam het circus in een aardig stadje in het midden van het land terecht. De goochelaar parkeerde de circuswagen op een grasveld en begon de tent op te zetten. De mevrouw achter de kassa maakte het eten klaar. En de drie beren zaten in hun kooi. Brombeer deed een dutje. Hij gromde geweldig. Nog luider dan wanneer hij fietste. Brillbeer had zijn bril op. Hij keek naar dingen waar hij anders tegenaan botste. Brammert verveelde zich en voelde aan de deur van zijn kooi. Die was niet op slot.

De goochelaar had vergeten de sleutel om te draaien.

Brammert opende de deur en stapte naar buiten.

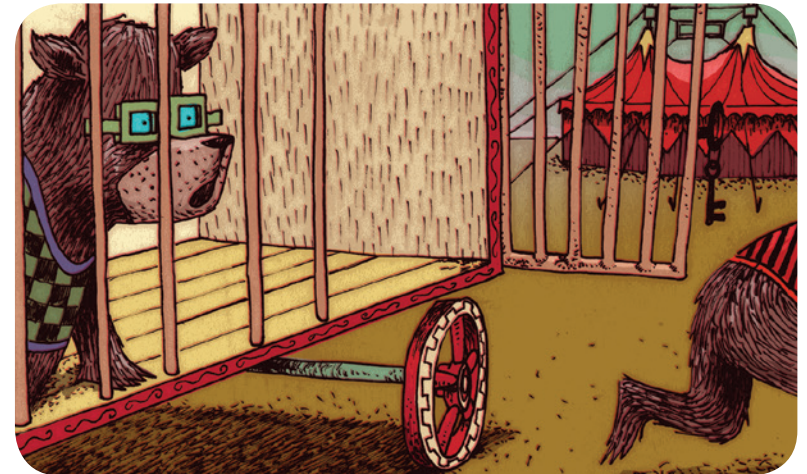
'Hela,' zei Brillbeer, 'wat doe jij nou?'

Brammert nam niet de moeite zich om te draaien.

'Ik ga eens wat rondkijken,' zei hij.

Brillbeer gebaarde zenuwachtig.

'Dat mag je helemaal niet. Dat vindt de goochelaar nooit goed. Kom terug!'

Hij zocht steun bij Brombeer:

'Zeg jij er nou eens wat van!'

Maar Brombeer sliep gewoon door.

'Stop toch,' zei Brilbeer. 'Daar komen moeilijkheden van, Brammert. Toe nou!' Brammert trok zich van de protesten van Brilbeer niets aan.

Hij wandelde op zijn gemak het grasveld op.

Het was een prachtige zomerdag.

De zon scheen, de hemel was stralend blauw en het gras onder zijn voetzolen kriebelde aangenaam.

Brammert gromde tevreden.

Aan het eind van het grasveld kwam hij bij een paar bosjes. Daarachter lag een weg.

Brammert snuffelde wat rond en stond op het punt terug te keren naar zijn kooi. Toen hoorde hij plots een vreemd geluid achter de bosjes.

Het klonk als zoef! Brammert ging op zijn achterpoten staan en keek. Op de weg snelde een groepje mannen op fietsen voorbij.

Ze droegen helmen en felgekleurde truitjes.

Blauw, oranje, rood en groen. En ze reden hard.

Héél hard. In een flits waren de mannen voorbij.

Dát is nou fietsen, dacht Brammert opgetogen.

Hij keek en zag nog een fietser. Een man met een wit truitje. Maar dit keer klonk er geen zoef!

De fietser ging steeds langzamer rijden en stopte bij de bosjes. De man keek benauwd.

Hij zette zijn fiets tegen een boom en verdween achter een struik.

OP DE RACEFIETS!

Brammert keek van de fiets naar het bosje
waarachter de man was verdwenen.
En van het bosje weer naar de fiets.
Het was een felrode racefiets.
Met een gebogen stuur en heel veel
versnellingen.
De spaken fonkelden in de zon.

Wat een prachtige fiets, dacht Brammert.
Hoe hard zou je dáár wel niet op kunnen gaan?
Het kriebelde diep in zijn binnenste,
alsof er overal grassprietjes zaten.
En voordat hij het wist, stond Brammert
naast de rode racefiets en had hij het stuur
in zijn dikke berenpoten...

Op dat moment kwam de man in het
witte truitje uit de bosjes tevoorschijn.
De man keek nogal opgelucht.
Dat veranderde dadelijk toen hij Brammert zag.
'Hé,' riep de man. 'Wat moet dat?
Blijf met je poten van m'n fiets!'

Daar had Brammert echter geen boodschap
aan: hij sprong op het smalle zadel en zette
het op een fietsen!
'Stop!' riep de man in de witte trui.
'Houd de dief!'
Maar Brammert stóóf er al vandoor!

Alles flitste aan hem voorbij.
De bomen langs de weg. De weilanden. De huizen.
In een tel was Brammert ervoorbij.
Tjonge, wat ging hij hard! Dat kwam omdat de
racefiets veel fijner reed dan zijn oude circusfietsje.
Niets rammelde. Niets kraakte. Je hoorde alleen
het geluid van de dunne bandjes die over het
wegdek snelden. Zoef! Zoef! Zoef!

Toen hoorde Brammert ineens een stem
uit een luidspreker:

'JAZEKERRR, DAMES EN HEREN!
WE MAKEN ONS KLAARRR VOORRR
DE LAATSTE RRRONDE!'

De spreker liet zijn R rollen alsof hij een wedstrijdje
grommen met Brombeer wilde doen!

Daar klonk hij weer: 'VIERRR RRRENNERS
ZIJN ONTSNAPT UIT HET PELOTON!'

Brammert keek op.

Hij zag mensen langs de kant van de weg staan.

Steeds meer mensen. Ze lachten. Ze riepen.

Ze zwaaiden met vlaggetjes.

Het lijkt hier het circus wel, dacht Brammert.

Ook vroeg hij zich af of de mensen soms ergens
bang voor waren. Als Brammert voorbijfietste, zag
hij de uitdrukking op hun gezichten veranderen.

Mannen deinsden achteruit. Vrouwen gilden.

Kinderen werden bij de stoeprand weggetrokken.

Merkwaardig!

Daar was de stem weer.

Ditmaal gromde hij niet.

'EHH... DAMES EN HEREN. IK KRIJG HIER
EEN MELDING DOOR,' zei de stem.

'ER IS BLIJKBAAR NOG... EHH... EEN ONTSNAPPING. IK HOOR NET DAT ER... EHH... EEN BEER OP HET PARKOERS IS GEZIEN. EHH... HIJ RIJDT OP EEN... EHH... RODE RACEFIETS.'

Het bleef even stil.

'OGENBLIKJE,' zei de stem toen.

'HIER IS EEN DAME DIE U IETS WIL ZEGGEN.'

Er klonk geklik en gerommel.

En toen was er opeens een andere stem:

'DAMES EN HEREN. MAAKT U ZICH ALSTUBLIEFT NIET ONGERUST. DE BEER IS ABSOLUUT ONGEVAARLIJK. HIJ HEET BRAMMERT EN TREEDT OP IN HET CIRCUS. WE ZULLEN HEM ZO SNEL MOGELIJK VAN HET PARKOERS HALEN.

ER IS ECHT GEEN GEVAAR.

DANK U VOOR UW AANDACHT.'

Brammert herkende die stem.

Hij was van de mevrouw achter de kassa.

Maar er was nóg iets wat zijn aandacht trok.

Voor zich zag Brammert vier kleurige stipjes rijden:

blauw, oranje, rood en groen.

De mannen op de racefietsen!

Brammert begon harder te trappen...

IN DE WIELERWEDSTRIJD

Een busje kwam naast Brammert rijden.

Een bekend busje: het was van de goochelaar.

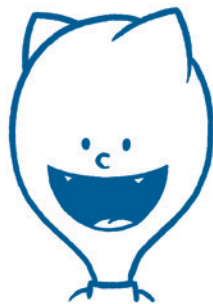
'Brammert!' schreeuwde de goochelaar vanuit het geopende raampje.

'Wat is dit voor flauwekul? Hou hier mee op!'

Brammert hield aarzelend zijn berenpoten stil.

'Stoppen!' beval de goochelaar. 'Nu!'

Verder lezen?

**Bestel het boek in de webwinkel
of word lid van de Borre Leesclub
om de boeken met korting
te ontvangen.**